Cărţi interesante

'AVENTURILE EXTRAORDINARE ALE LUI «ARSÈNE LUPIN» gentilom-apaş.

Etern surprinzătorul ARSÈNE LUPIN — această uimitoare creatiune literară a lui **Maurice Leblanc**, atât de sugestiv înfăptuită, încât face mereu impresia că personagiul stă de vorbă cu cetitorul — are în fiecare din loviturile sale, o nouă înşiruire de aventuri, unele mai senzaţionale decât celelalte.

Peripeţiile acestor aventuri cu adevărat extraordinare, sunt de o noutate de invenţie şi de un interes palpitant, care face ca cititorul să rămâe captivat în timpul lecturii şi să nu poată lăsa cartea din mână, dela prima până la ultima pagină.

Aventurile lui ARSÈNE LUPIN, apărute până acum în Editura Eminescu, sunt cele mai reuşite volume cari s'au scris în acest domeniu, şi farmecul lor deosebit constă în inteligenţa cu care sunt înfăţişate feluritele întâmplări, şi în verva diabolică, cu care se prezintă, veşnic tânăr, veşnic spiritual, admirabilul gentilom-apaş, care este ARSÈNE LUPIN.

Au apărut până acum, şi au înregistrat un imens succes, următoarele volume, — reprezentând fiecare, un roman de aventuri, dragoste şi senzaţional: **Arsène Lupin, gentilom-apaş. — Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes. — Acul scobit. — Arsène Lupin 813. — Cele trei crime ale lui Arsène Lupin. — Dopul de cristal. — Confidenţele lui Arsène Lupin. — Triunghiul de aur. — Izbânda lui Arsène Lupin. — Insula cu treizeci de sicrie. — Colţii tigrului. — Secretul omului invizibil.**

Fiecare volum, cuprinzând peste 150 pagini, cu o copertă colorată, costă, **după noul preţ redus**, numai **LEI 20**, şi se găseşte la toate librăriile cât şi la «**Editura Eminescu**» S. A., Bucureşti I, care trimite gratuit la cerere, catalogul său general.

De vorbă cu inginerul Mărăşescu

Campionatele interuniversitare dela Bardonechia. Sportul în Italia

Inginerul Mărăşescu s'a întors de la Bardonechia.

Am crezut deci nimerit să-i punem câteva întrebări în legătură cu deplasarea echipei româneşti şi cu sportul italian.

DEPLASAREA ECHIPEI ROMANEŞTI

S'a efectuat, spune inginerul Mărăşescu în ultimul moment şi aceasta datorită înaltului sprijin al M. S. Regelui. După o călătorie obositoare am ajuns în toiul concursurilor.

Italienii ne-au primit excelent. Au fost foarte atenţi cu noi. Sunt totuşi suficient de şovini.

Iar organizaţia campionatelor a cam lăsat de dorit.

Am crezut că numai la noi sunt oficiali cari se deplasează greu, dar m'am înşelat. Deşi începerea concursului era fixată pentru 8 jum., majoritatea oficialilor au venit la 10 jum. Au lipsit multe lucruri.

De exemplu, căştile, din cauza căreia s'a întârziat mult. Apoi lipsa unui cronometru electric. S'a cronometrat cu cele obişnuite ceiace a făcut să se strecoare erori inevitabile. Pârtia foarte îngustă şi cu foarte multe turnante ne-a împiedicat complect să bobăm. Singurul lucru ce interesa era a nu cădea după bob.

Totuşi am avut o ghiaţă ideală la început, datorită căruia s'au putut înregistra viteze superioare celor de aici: 70 km. pe oră.

La clasamentul pe naţiuni s'au făcut erori. Citez între altele:

La proba de bob primele fiind două echipe italiene au fost trecute prima şi a doua în clasamentul general deşi regulamentul concursului prevedea 4 scoborâri şi nu se efectuasără decât două ultimele făcându-se pe o parte complect impracticabilă.

DESPRE CONCURENŢI

La sky suntem destul de înapoiaţi totuşi am făcut o impresie destul de bună. Lodeanu s'a arătat a fi cel mai bun. Poate am fi putut face mai mult, iar pe de opa-te lipsa timpului prielnic în ţară, iar pe de alta oboseala drumului ne-au fost nefavorabile.

La bob am avut ghinion. La prima scoborâre am ocupat cu Negulescu locul patru, foarte aproape de primii. La a doua ne-am răsturnat, în bună parte datorită topirei gheţii şi apariţiei pământului la suprafaţa pârtiei. Cred că dacă nu s'ar fi topit zăpada şi am fi făcut şi celelalte două scoborâri ne-am fi clasat mult mai bine.

M'a impresionat mult norvegianul Shakshang care deşi era singurul reprezentant al ţării sale a totalizat 18 puncte.

Un fapt important: Câştigătorul campionatului universitar şi naţional la bob a fost italianul Gatoma. Părinţii lui stau la Brăila iar el studiază în Italia. Mi-a promis că la anul va veni la Sinaia să concureze la campionatele României. Ar fi desigur un punct de atracţie în plus.

SPORTUL ITALIAN

S'a desvoltat enorm în ultimul timp. E drept că la aceasta a contribuit în bună parte şi sprijinul pe care îl acordă oficialitatea în cap cu «ducele».

Italienii sunt foarte mândri de progresele realizate în acest domeniu. La Torino de pildă, îşi are reşedinţa celebra echipă de football Juventus. Popularitatea de care se bucură echipa aceasta e formidabilă. La fiecare pas întâlneşti reclame — vitrine cu fotografiile jucătorilor — fel de fel de anunţuri, etc.

Juventus e idolul celor din Turino. E sprijinită de o masă imensă care-i dă concursul — şi nu e deci de mirare că astăzi a ajuns la o asemenea situaţie încât să poată ţine în club un jucător de talia lui Orsi plătit împărăteşte. Ducele se ocupă de aproape de sport.

OLIMPIADA DIN SEPTEMBRIE

Intre 1 şi 10 Septembrie se va disputa la Torino olimpiada studenţească care prevede football, atletism, rugby, înot, scrimă, basket-ball, tenis, etc. Italienii ne-au rugat să participăm în număr cât mai mare.

Secretarul federaţiei de rugby, d. Romolo Marcelini ne-a solicitat şi înscrierea unei echipe de rugby. Are până acum promisiunea de participare a Angliei (echipa Oxfordului probabil), Franţei, Germaniei, Spaniei şi Cehoslovaciei. Cred că o deplasare a unei echipe studenţeşti române ar fi foarte nimerită, şi cu rezultate cât mai onorabile. Deasemenea la football.

O asemenea expediţie însă nu s'ar putea face decât având concursul oficialităţii. Ceiace însă este foarte greu de obţinut. *Ion T. Popovici*

PING-PONG

Reuniunea din sala „Aurora"

Rappaport câştigă cupa „Calmanovici"

Sâmbătă după amiază la orele 3 au început în sala societăţii «Aurora» matchurile pentru cupa «Calmanovici» la categoria I-a, II-a şi a III-a.

La categoria I-a fiind inscrieri puţine, s'a disputat un turneu de 10 jucători iar la categoriile II-a şi III-a s'a jucat eliminatoriu.

In prima zi s'au disputat şase matchuri pentru turneul categoriei I-a şi s'au terminat celelalte categorii.

La categoria I-a, în prima zi, Petrovici a suferit o înfrângere din partea tânărului Schapira care este într'o formă excelentă. Invinsul printr'un gest nesportiv a abandonat restul matchurilor.

Tot în cadrul turneului categoriei I-a s'a remarcat forma slabă a donatorului cupei şi forma bună a lui Löbel.

La categoria II-a luptă strânsă a fost atât la semifinale cât şi în finală.

In semi finală s'au întâlnit Schapira cu Bellu şi Löbel cu Schuller. Schapira şi Löbel au ajuns în finală, care a revenit lui Schapira.

La categoria III-a finala s'a disputat între Rozenberg şi Bellu.

Prin surprindere Rozenberg câştigă contra lui Bellu foarte uşor în 2 set-uri.

Eri după amiază la orele 3 au continuat matchurile pentru turneul categoriei I-a.

Schapira, pierde primul match contra lui Schuller, iar în al 2-lea conduce contra lui Rappaport dar abandonează.

Din ceilalţi concurenţi au mai abandonat încă trei jucători: Marcus Sergiu, Calmanovici şi Russu.

Din cauza acestor abandonări campionatul pentru această categorie şi-a pierdut din atracţie.

Ultimul match în cadrul turneului s'a disputat între Rappaport şi Weinberger. Matchul a fost presărat cu faze foarte frumoase şi a revenit lui Rappaport în 2 set-uri la 21—11; 22—20.

CATEGORIA I-a (Turneu)

1) Rappaport Marcel.
2) Papp.
3) Weinberg Jenny.
4) Löbel Mişu.
5) Schapira Mircet.

CATEGORIA II-a

Turul I.

Bellu b. Vişoiu 21—16; 21—8.
Schapira b. Naumescu 19—21; 21—10; 21—14.
Löbel b. Rozenberg 21—13.

Semifinală:

Schapira b. Bellu 21—9; 22—20.
Löbel b. Schuller 19—21; 21—17; 21—18.

Finală:

Schapira b. Löbel 21—16; 21—11.

CATEGORIA III-a

Turul I.:

Soldinger b. Binder 21—14; 21—8.
Bellu b. Schimel 22—20; 21—12.
Rozenberg b. Stainfeld 21—17; 23—21.
Schlessinger b. Vişoiu 15—21; 25—23; 21—16.

Semi finală:

Bellu b. Soldinger 21—14; 21—15.
Rozenberg b. Schlessinger 21—14; 21-17.

Finală:

Rozenberg b. Bellu 21—19; 21—5.

r. o. m.

•

Federaţia română de ping-pong anunţă membrii comitetului că Marţi 21 cor., la orele 20 are loc şedinţă la sediul în str. Thomas Masaryk (Sălciilor) No. 13.

Dela Federaţia Română de Ping-Pong

Miercuri 22 Februarie a. c. la orele 8 seara precis are loc şedinţa comitetală, la care sunt rugaţi a lua parte toţi membrii comitetului.

Secretariatul

Dela Societatea „Aurora"

Eri dimineaţă la orele 10 a avut lo adunarea generală anuală a societăţii în sala proprie din strada Mircea Vodă No. 20.

S'a ales următorul comitet:

Paul Berlescu, preşedinte de onoare; I. Mihail, preşedinte; N. Ergas şi R. Scheiber, vice-preşedinţi; Kaufman, casier; Rubinştein Eugen şi Leiter, secretari; Gott I., Iacobsohn şi Rubin, consilieri; Alfandari, Regenstreif şi Gotlieb, cenzori.

Cu ocazia adunării generale s'au făcut diferite donaţiuni printre care cea mai mare a fost a d-lui Max Herdan care a donat 10.000 lei.

HOCKEY PE GHIAŢA

Campionatul regional al Cernăuţilor

Sub o nouă comisie prezidată de baronul Grigorcea, având şi asentimentul d-lui Voiutchi (iarăşi dr. Voiutchi, deastădată pornit contra corespondenţilor ziarelor din Capitală, pe motiv că nu prea pomenesc de activitatea (care,!) dela Liga Sporturilor de Iarnă unde d-sa a fost pontificat ca Preşedinte) s'au continuat Duminică 12 crt. matchurile de campionat.

Surpriza zilei a constituit-o înfrângerea neaşteptată şi nemeritată a echipei Dragoş Vodă, (în care Eisenbeiser îşi făcea reintrarea) de către Iahn. In celelalte partide, favoriţii au eşit învingători.

Dovbuş şi Muncitorul au obţinut în categoria II respectiv câte o victorie, cea mai importantă fiind aceia a Muncitorului, care prin punctele marcate de Melneciu şi Sadovski, în faţa C. F. R. singurul adversar din categorie, şi-a asigurat locul prim şi totodată trecerea în categoria I-a.

CATEGOORIA I

Macabi-Polonia 3:1 (0:0) (0:0) (3:1)

Macabi: Treisser, Ruff. Buchbinder, Fleninger, Gaster, Schuller (Tresser).

Polonia: Zillinski, Sadovski, Ingieski. Spiski, Malinovski, Sokalski.

După două reprize egale, în care totuşi Macabi a condus în repriza a III-a Polonii marchează în propria poartă, apoi Fleminger şi Gaster marchează de 2 ori pentru Macabi. Sadovski reuşeşte punctul de onoare pentru Polonia.

Iahn-Dragoş Vodă 1:0 (0:0) (1:0) (0:0)

Iahn: Maiesciuc, Schramek, Blaske, Lehmann, Paueuka, Jereczinski, (Weber, Blaczek).

Dragoş Vodă: Sindelar, Bujorel, Condrea, Sindelar II, Eisenbeiser, Tomovici, (Talski, Suc).

Dragoş conduce din primele minute, reuşind o serie de lovituri puternice, pe care Maiesciuc în mare formă, le apără. Eisenbeiser arată oarecare nesiguranţă şi ceiace este mai rău, echipa nu are omogenitate. Se joacă mai mult individual. Iahn adoptă o tactică favorabilă, stând mai mult în apărare. In repriza 2-a, un shoot nu tocmai puternic al lui Jericinski, găseşte pe portarul lui Dragoş nepregătit şi Iahn conduce cu 1:0. Dragoş face eforturi disperate. Tomovici, Eisenbeiser, conduc atacuri periculoase, terminate cu lovituri puternice, apărate in extemis de Maiesciuc.

In repriza III-a, Iahn este tot în apărare, Dragoş încearcă toate mijloacele de pătrundere, se rupe 3—4 croase, dar rezultatul nu se poate schimba.

Dela Iahn Maiesciuc a fost salvatorul echipei, Parenka şi Jereciuski buni.

Dela Dragoş, Tomovici ca întotdeauna şi Eisenbeiser au luptat enorm însă individuali. Ca omogenitate Dragoş a fost inferior partidelor anterioare. Totuşi a fost echipa cea mai bună de pe teren.

CATEGORIA II: MUNCITORUL—C.F.R. 2—0 (1—0) (1—0) (0—0)

Categoria II: Dowbus—Borochow 2—0 (0—0) (1—0) (1—0).

Categoria I: Iahn—Dragoş Vodă 1—0 (0—0) (1—0) (0—0).

Categoria I: Macabi — Polonia 3—1 (0—0) (0—0) (3—1).

*

Duminică se va disputa la Lemberg, partida inter-oraşe de hockey Cernăuţi-Lemberg. Pentru acest joc fusese stabilit să se joace Luni seara un match de selecţiune între cei mai buni jucători, match cari n'a putut avea loc din cauza timpului nefavorabil.

NATAŢIE

CELE MAI BUNE ZECE PERFORMANŢE MONDIALE ŞI EUROPENE IN 1932

Proba de 1500 metri înot liber

Cu proba pe 1500 metri vom termina capitolul privind stilul liber. Ca toate încercările de acest gen, cursa nautică de fond a cunoscut emulaţii interesante şi dispute vii.

Din punct de vedere technic, întrecerea aceasta cere multă rezistenţă, menajarea eforturilor şi un ritm neobişnuit. O eşire din cadenţă poate compromite şansa unui concurent care ia parte la o cursă alături de adversari de forţe egale.

Deşi din punct de vedere tactic ea nu este atât de pretenţioasă ca proba pe 400 metri înot liber, cursa pe 1500 metri îşi are capriciile ei şi cere multă rutină. Intrucât ea necesită multe întoarceri, înotătorul este obligat ca, după ce a studiat în amănunt condiţiunile în cari se poate acoperi, în mod favorabil, distanţa, trebue să-şi îndrepte întreaga atenţie asupra întoarcerilor. In străinătate s'a ajuns la o adevărată virtuozitate, în această specialitate şi, nu de puţine ori, învingătorul este furnizat de cel mai bine pregătit în această direcţie.

La noi, întoarcerile se execută, încă, destul de rudimentar. Inotătorii români nu au ajuns la gradul de perfecţiune al străinilor şi, chiar cei mai specializaţi, sunt departe de a apropia pe cei cari figurează în rândul oamenilor consacraţi în lume şi pe continent.

UN RECORD BATRAN

Recordul mondial al probei pe 1500 metri se găseşte în posesia suedezului Arne Borg, unul dintre cele mai reuşite exemplare ale nataţiei mondiale. De o construcţie ireproşabilă, suplu, foarte puternic şi talentat, Arne Borg a reuşit, acum câţiva ani, în 1926 pe cât ne amintim, să parcurgă distanţa în 19 minute 7 secunde 2/10. De atunci, niciun alt înotător şi însuş recordmanul mondial, nu a isbutit să amelioreze timpul. Arne Borg l-a apropiat la 3/10 din secundă şi urma să facă o nouă tentativă dar, motive independente de voinţa lui, l-au obligat să renunţe. Astăzi, suedezul a dispărut din rândul vedetelor nataţiei mondiale, îmbrăţişând profesionismul.

Eforturile depuse, în decursul celor 7 ani, de toate somităţile nataţiei, cu scopul de a trece la posteritate recordul lui Arne Borg, au rămas zadarnice, iar în 1932 cel mai bun înotător pe distanţă, japonezul Kitamura nu a isbutit decât să realizeze un timp cu peste cinci secunde inferior recordului mondial.

SUPERIORITATEA JAPONEZILOR

Reprezentanţii nataţiei nipone sunt şi în această specialitate, în fruntea clasamentului mondial. Statele Unite, Australia, Franţa şi Italia, sunt statele cari au dat câteva bune elemente, pe distanţă. Toţi sunt însă departe de timpurile lui Kitamura şi Makino. Primul figurează cu 19 minute 12 secunde 4/10, în capul clasamentului mondial. Afară de el, încă 7 înotători, printre cari un singur european, Jean Taris, au isbutit să înoate distanţa în mai puţin de 20 minute.

In Europa, numai Taris figurează cu această ispravă. Cel de al doilea clasat, italianul Costoli a depăşit cu o secundă 3/10, cele 20 minute.

TOT JOCURILE OLYMPICE

Superioritatea niponilor a fost dată la iveală, tot de jocurile olympice dela Los Angeles. Armata de japonezi care a concurat la probele nautice a dat un bun procent de vedete şi dovada am avut-o în precedentele studii făcute asupra celorlalte specialităţi. Astfel, Japonia domină cu autoritate pe toate cele trei distanţe studiate de noi. In proba pe 100 metri înot liber sunt clasaţi în primele 10 locuri, nu mai puţin de 4 japonezi, Myasaki fiind chiar leaderul clasamentului. La 400 metri înot liber, tot patru japonezi s'au intercalat între primii 10, iar la 1500 metri, superioritatea lor e şi mai sdrobitoare, prin faptul că ei ocupă primele două locuri.

Kitamura şi Makino au fost două revelaţii ale jocurilor olympice. Cu toată vârsta lor fragedă, au realizat excelente performanţe şi au dominat net lotul opus. Americanul Christy, care ocupă locul al treilea în clasamentul mondial stă la o diferenţă de peste 25 secunde, faţă de cel mai slab dintre cei doi japonezi. Restul aproape că nu au jucat un rol prea impresionant în această competiţiune. O notă bună merită însă australianul Ryan, pe care nu ne-ar surprinde să-l vedem apropiindu-se cu paşi mari, de fruntea clasamentului, şi aceasta datorită faptului că s'a remarcat imediat ce a deschis focul internaţional.

In Europa, nu vedem cine ar putea ajunge în situaţia de a concura pe consacraţii Universului. Nici chiar Jean Taris nu poate pretinde laurii unei astfel de isprăvi. Francezul a fost, este şi va rămâne un excelent semi-fondist. Fizicul nu-i va permite niciodată să facă mult mai mult decât a reuşit în ultimii doi ani.

In ce priveşte progresul realizat în 1932, este de remarcat că, 8 înnotători au trecut sub 20 minute în timp ce, în 1931, un singur om s'a putut lăuda cu o astfel de performanţă. Saltul este considerabil şi prevesteşte noui ameliorări.

CELE MAI BUNE ZECE PERFORMANŢE MONDIALE

Recordul lumii: Arne Borg 19,07" 2/10.
K. Kitamura (Japonia) 19'12" 4/10.
Makino (Japonia) 19'14" 1/10.
Christy (Statele Unite) 19'39" 5/10.
Crabbé (Statele Unite) 19'42" 2/10.
Ryan (Australia) 19'45" 1/10.
Flanagan (St. Unite) 19'53" 1/10.
Ishiarada (Japonia) 19'57" 6/10.
Jean Taris (Franţa) 19'59".
Costoli (Italia) 20'01" 3/10.
Charlton (Australia) 20'03" 7/10.

...ŞI CELE ALE EUROPEI

Recordul Europei: Arne Borg 19' 07" 2/10.
Jean Taris (Franţa) 19'59".
Costoli (Italia) 30'01" 3/10.
Perentin (Italia) 21'04" 3/10.
Deiters (Germania) 21'35" 8/10.
Schrag (Germania) 21'52".
Halassy (Ungaria) 21'52" 6/10.
Withauer (Germania) 22'09" 1/10.
Bode (Germania) 22'15" 3/10.
Getreuer (Cehoslovacia) 22'16" 1/10.
Giulini (Belgia) 22'21".

Dela Stadiul Român

Secţia de atletism a Stadiul Român primeşte înscrieri de noui atleţi în fiecare Miercuri, ora 7.45 seara, în localul «Gazeta Sporturilor», str. Ing. Saligny, unde va primi formulare şi cereri de licenţe. Doritorii sunt rugaţi a prezenta şi câte 3 (trei) fotografii, necesare la carnetele de licenţă.

•

Stadiul Român, asociaţie poli-sportivă, secţia de atletism anunţă pentru crosurile de primăvară echipa următoare: Manea Ioan, Gociu Ioan, Gică Ionescu, Gruia Niculae, Henich Şt., Firea Vasile, Marin L. Marin, Imboruşanu Al., Băditoiu, Staicu Ştefan, Gabriel Cristescu, Stancu Dumitru, Tudor I. Radu, Plăeşu, Ionescu Aurel, Bantea Ioan, Băditoiu Ştefan.

*

Secţia de atletism a Stadiului Român, anunţă pe vechii atleţi ai asociaţiei, să aducă câte 3 (trei) fotografii pentru nouile carnete de licenţe ce le vor elibera liga de atletism Muntenia. Asemenea vor complecta şi 2 (două) licenţe. Şedinţa se ţine în fiecare Miercuri în localul «Gazetul Sporturilor» str. Ing. Saligny (fostă Parlamentului), la 7.45 seara.

22) **Inaintaşii sportului român**

D. Dumitrescu: primul ciclist român

Acum 42 ani

Au trecut doi ani, în cursul cărora, familia Dumitrescu îşi urma programul, apărând în fiecare Duminică, la şosea şi pe străzile Capitalei. Echipajul stârnea curiozitate şi bucureştenii rămâneau extaziaţi de virtuozitatea cicliştilor. Cei doi copii deveniseră mari specialişti, iar băiatul avea deja o victorie la activul lui. Câştigase în Mai 1908 o alergare de viteză pe 300 metri şi era foarte mândru de primul lui succes. Cursa numărase 8 concurenţi între 6 şi 12 ani. Cel mai mic era fiul d-lui Dumitrescu. Acest lucru nu l-a împiedicat să câştige. Dar a fost o victorie muncită. Până în apropierea potoului, cursa era nedecisă. Ambii copii ai decanului ciclismului românesc erau pe o linie dar, în ultimul fuleu, victoria a revenit băiatului, cu un avantaj infim.

Intrecerea a avut loc în parcul Carol, care pe atunci era foarte mult frecventat de bucureşteni. In aceiaş zi s'a disputat şi o cursă pe 10 tururi (7 km 500), deschisă seniorilor. S'au prezentat la plecare, 9 concurenţi, toţi specializaţi pe distanţa alergărei Locul prim a fost ocupat de d. Nicolae Acelenescu, fost până mai ieri, preşedintele clubului ciclist «Principele Nicolae» Deşi avea adversari foarte serioşi, învingătorul a câştigat complect detaşat, permiţându-şi chiar să acopere ultimele două tururi, cu mâinile sus.

In timpul când se petreceau aceste lucruri, la şosea se organizau, din când în când, alte probe cicliste de viteză la cari, concurau Mario Salla, Nicu Crihălmeanu, răpus anul trecut de o mână criminală, Carol Bulfon, Corneliu Ţurcaş, etc. cari îşi disputau întâietatea cu înverşunare. Victoriile se împărţeau în mod cu totul neobicinuit. Alergătorii erau atât de aproape din punctul de vedere al valorii, în cât aproape niciun rezultat nu confirma o victorie sau înfrângere precedentă. Cam acelaş lucru se petrecea şi în probele de semi-fond şi fond. Singura deosebire consta în aceia că, pe distanţe mari, lupta pentru victorie se circumscria între Mario Salla, Nicu Crihălmeanu şi Carol Bulfon. Aceştia erau cei trei matadori ai curselor de fond şi ei vor juca rolul principal în marea probă «Circuitul Munteniei» care s'a alergat trei ani dearândul cu un răsunător succes.

Către sfârşitul anului 1908 îşi făcu apariţia în cursele de viteză, un tânăr bine clădit fiziceşte dar, cam mărunt de statură. Era Constantin Zamfiropol pe care l-am văzut debutând ca patinator pe terenul d-lui Dumitrescu.

Intrarea lui, în rândul cicliştilor, a fost privită cu ironie de marii maeştri în ale pedalei. Toţi îl considerau drept cantitate neglijabilă şi nu-i acordau nici o atenţie. Dar Zamfiropol, actualmente căpitan în aviaţie, nu prea se sinchisea de aceasta. Işi dădea perfect de bine, seama că are posibilităţile unui bun vitezist şi-şi vedea de treabă cu speranţa că, într'o bună zi va ajunge în situaţia de a da cu tifla, viitorilor lui adversari. Şi prima victorie a lui Zamfiropol nu se lăsă mult aşteptată.

Intr'o zi, o Duminică din primele zile ale lunei Septembrie, societatea ciclistă de pe atunci, anunţă o cursă ciclistă de viteză, pe aleea velopediştilor de dincolo de rondul al II-lea. Se instituise un premiu important, precum şi medalii. Corifeii acelor timpuri se prezentară în păr la plecare şi, printre ei, figura şi tânărul Zamfiropol. Foarte modest, dar încrezător în sine, acesta din urmă îşi trase liniştit, locul la sorţi şi se instală în aripa dreaptă a plutonului. Steagul se lăsă şi concurenţii o întinseră la drum, imprimând dela început o alură vie. Toţi vulpoii bătrâni urziseră un complot contra lui Zamfiropol şi cuvântul de ordine era scoaterea sa din cursă Işi propuseseră anume să obosească pe Zamfiropol, pe primele sute de metri şi apoi să rămână să-şi dispute victoria între ei. Făcuseră însă socoteala fără să ţie seama de posibilităţile şi technica adversarului. Zamfiropol, deşi nu mai alergase decât de două ori, era pregătit să corespundă oricărei tactici. Studiase tratatele străine, în legătură cu cursele cicliste şi urmărise toate probele desfăşurate în străinătate. In consecinţă, ştia să se pună la adăpost de surprize.

Astfel fiind, când primul alergător ţâşni dela start, Zamfiropol se plasă în urma lui şi făcu eforturile necesare spre a nu fi pierdut din train. Când ceilalţi sesizară situaţia începură să se schimbe la comandament, ferm convinşi că adversarul va ceda. S'au înşelat şi de rândul acesta. Noul venit rezistă eroic tuturor asalturilor şi, cu 200 metri înainte de linia de sosire era în poziţia doua, aşteptând parcă să se termine duelul pe care Crihălmeanu îl angajase cu Mario Salla, pentru locul întâi. Aceşti doi, se păzeau unul pe altul şi, din când în când aruncau şi câte o privire înapoi. La un moment dat, Zamfiropol a ridicat mâinile, făcându-se că este bătut. Fruntaşii observară acest lucru şi îndoiţi pe ghidon începură să-şi dea ultimul efort, fără a se mai sinchisi de cel din urmă. Odată însă această mişcare făcută, Zamfiropol reluă poziţia de alergător şi smucind din loc, trecu în frunte, cu câţiva metri înainte de potou. Zadarnice au fost eforturile făcute de Mario Salla şi Nicolae Crihălmeanu. Zamfiropol nu mai putu fi ajuns şi îşi păstră un avantaj de o roată, asupra lui Crihălmeanu, care bătea de o nimica, pe Salla. Restul de 4 concurenţi erau foatre obosiţi şi numai insistau.

După cursă, învinşii au invocat o sumă de scuze, spunând printre altele că au fost surprinşi. Şi acesta era adevărul. Zamfiropol le trăsese o «cacialma», la care ei nu se aşteptau.

Felul cum s'a desfăşurat cursa necesita o revanşă şi ea a fost organizată o săptămână mai târziu. Cu acest prilej, publicul a venit în număr considerabil şi asistenţa reamintea timpurile de glorie ale primului velodrom român.

(Va urma)